

Zvesti koreninam

Romanje slovenskih rojakov v Einsiedeln

Piše se že 43. leto od ustanovitve slovenske katoliške misije v Švici. In rojaki smo se tudi letos v velikem številu zbrali na tradicionalnem zahvalnem romanju v božjepotni Marijini baziliki v Einsiedelnu. Letos je bilo naši župnijski skupnosti pridruženo tudi občestvo rojakov iz avstrijske Predarlške, ki je ostala brez slovenskega duhovnika. Posebej veseli smo jih pozdravili in sprejeli med nami, saj odslej »švicarski« slovenski župnik David Taljat skrbim, da ne ostanejo brez slovenske maše.

V svoji sredi smo v navdušenjem sprejeli škofa dr. Antona Jamnika, ki je bil tajnik velikega dobrotnika in pobudnika ustanovitve naše misije, sedaj že pokojnega nadškofa dr. Alojzija Suštarja. S preprosto, a bogato in vsem razumljivo besedo nam je škof Jamnik predstavil lik velikega slovenskega nadškofa, ki je odločilno prispeval tudi k priznanju samostojne Slovenije pred 20 leti. Obenem pa nas je močno spodbudil, da je le življenje po veri pravo jamstvo medsebojne edinstva in napredka. Hvala škofu za tako izjemno toplino in človeško bližino, ki jo je prinesel med nas.

Rojaki iz naše katoliške skupnosti se držimo načela, da mora biti naše romanje res romanje v pravem pomenu besede, kar pomeni: da opravimo pobožnost križnega pota, da imamo možnost prejeti zakrament svete spovedi, da obhajamo kot vrhunec sveto mašo z litanijami

Udeleženci slovenskega romanja v Marijino božjepotno svetišče v Einsiedelnu

in obnovimo posvetitev Mariji ter da se povežemo ob skupnem kosilu, prijateljskem srečanju in kulturnem programu. Vse to je bogastvo, po katerem smo ena duhovna in človeška družina.

Letošnje praznovanje je prav posebej zaznamovalo sodelovanje združenega župnijskega zbora sv. Martina in Odmeva z Bleda. Nekdo je dejal: »Tako so dobri, da so kar predobri za nas.« Pevci so se resnično potrudili in z vsako pesmijo so dodatno množili naše veselje in navdušenje.

Redno nas z udeležbo na našem romanju počastijo tudi predstavniki slovenske države: letos so bili med nami dr. Boris Jesih, državni sekretar za Slovence po svetu, in veleposlanik

mag. Bojan Grobovšek z večino osebja veleposlaništva.

Kar težko se je bilo ob koncu dneva raziti. A razdalje so bile dolge za vse: gostje so se še isti dan vračali v Slovenijo, verniki naše skupnosti pa so tako ali tako raztreseni po vseh koncih Švice, v kneževini Liechtenstein, v sosednji Avstriji in Nemčiji.

Slovenska misija v Švici, Liechtensteinu in avstrijski Predarlški šteje danes 12 podružnic in povsod je slovenska maša od enkrat do dvakrat mesečno. Bogu hvala za to zvestobo! In ko enkrat letno skupaj poromamo v Einsiedeln, se vidi, da ta naša družina le ni tako majhna in da se imamo radi med seboj. ■ DAVID TALJAT

Postopek napreduje

Baragovi dnevi v Gaylordu v Michiganu

Letošnji že 62. Baragovi dnevi so bili od 23. do 25. septembra v mestu Gaylord v ameriški zvezni državi Michigan. V imenu Slovenske škofovske konference se jih je udeležil upokojeni ljubljanski nadškof mons. Alojz Uran; poleg njega tudi skupina okrog petdeset romarjev iz Slovenije ter dvesto slovenskih rojakov iz Toronta in Hamiltona v Kanadi ter Clevelanda in Lemonta v ZDA. Zadnji dan se je v Gaylordu pri osrednji slovesnosti zbralo več kot petsto udeležencev.

Organizatorji so v treh dneh pripravili vrsto prireditev v spomin na svetniškega misijonskega škofa Friderika Ireneja Baraga, na njegovo delovanje med Indijanci, da bi ozavestili pomen njegovih velikih pastoralnih, kulturnih in izobraževalnih naporov zanje ter da bi se uspešno nadaljeval postopek za njegovo prištetje k blaženim.

Kakor je ob koncu dnevov povedal Baragov sedanji naslednik v Marquetteu, škof Alexander Sample, je marca letos skupina teologov v Rimu, ki je preučevala Baragovo življenje in delo, končala svoje delo ter dala pozitivno mnenje o junaških krepostih škofa Baraga. Sedaj je na vrsti pregled čudežne ozdravitve na škofovo priprošnjo, ki je pogoj za razglasitev za blaženega, na koncu postopka, če bo poprej vse v redu, pa bodo povedali svoje mnenje še člani kardinalske komisije. Škof Sample upa v pozitivno rešitev ter morebiten uspešen sklep postopka za Baragovo prištetje k blaženim že prihodnje leto.

Slovenski romarji so se v soboto, 24. septembra, pri maši na god našega

prvega blaženega škofa Antona Martina Slomška spomnili tudi tega našega velikega škofa ter drinskih mučenk, ki so bile prav tega dne v Sarajevu razglašene za blažene, posebej še slovenskih mučenk s. Marije Krizine Bojanc in s. Marije Antonije Fabjan.

Sicer pa so v Gaylordu in drugod obiskali kraje, kjer je začel škof Friderik Baraga svojo misijonsko pot po Ameriki.

Prihodnje leto bodo Baragovi dnevi v Marquetteu, kjer počiva naš svetniški škof. ■

Maše za Hrvate v Mariboru

V Mariboru živi in dela veliko Hrvatov. Vsako nedeljo dopoldne imajo ob 10. uri mašo v hrvaškem jeziku v tako imenovani Alojzijevi cerkvi na Glavnem trgu. Maševati prihaja prof. mag. Anđelko Koščak, rektor nadškofijskega bogoslovnega semenišča v Zagrebu in voditelj hrvaške katoliške misije v Mariboru. Kadar on ne utegne, pa mag. Ivan Dodlek. K mašam prihaja precej Hrvatov. Več jih je za praznike, večinoma pa obiskujejo maše v župnijah, kjer živijo. Anđelko Koščak si rad vzame čas za te maše, čeprav ima veliko dela in številne odgovorne dolžnosti, rojaki pa so ga zelo veseli in mu hvaležni za njegov trud. Doslej je izdal že več knjig, med njimi fotomografijo novomašnikov v župniji Remetinec, kjer se je sam rodil leta 1973, in Oštrice v varaždinski škofiji od leta 1950 do 2010 (132 duhovnikov). Je tudi glasbeno zelo razgledan. Na večje praznike vzame s seboj v Maribor hrvaške bogoslovce, da igrajo na orgle in pejo; včasih pa povabi tudi koga drugega. M. K. M.

PISMO IZ STUTTGARTA

ZVONE ŠTRUBELJ

Ali je bil papežev obisk uspešen?

Odmevi po obisku Benedikta XVI. v Nemčiji

Benedikt XVI. je imel ob obisku zelo izostren pogled. Na prvo mesto je postavil vprašanje Boga, saj je s tem vprašanjem nagovarjal večino ljudi v Nemčiji. Priznani nemški novinar, Patrik Schwarz, ki je protestant, je na naslovnici časopisa *Die Zeit* (22. septembra 2011) zapisal: »Temu papežu lahko verjamem, saj mu gre najprej za iskanje Boga. Šel ga bom poslušat, med drugim me zanima, kako gredo skupaj maše in mase ...« Druga pomembna izjava prav tako evangeličanskega udeleženca papeževе maše v Freiburgu je bila: »Najgloblje mi je segla v srce tišina stotisočglave množice po papeževi pridigi. Nekaj trenutkov smo na povabilo moderatorja vsi utihnili in meditirali, takrat sem začutil globino in moč krščanskega občestva« (iz neposrednega radijskega prenosa papeževе maše v Freiburgu, SWR 4, 25. septembra 2011, ob 12.45).

BILO JE VELIKO MOLITVE, MEDITACIJE, RAZMIŠLJANJA IN ISKANJA

Ob papeževem obisku torej ni bilo le pomp, bilo je veliko molitve, meditacije, razmišljanja in iskanja. Njegovi nagovori so marsikomu segli v srce. Med pridigo v Freiburgu si je upal med drugim reči tudi tole: »Agnostiki (tisti, ki ne priznajo oziroma prepoznajo Boga, op. Z. Š.), ki jih zaposluje vprašanje o Bogu, ljudje, ki trpijo zaradi naših grehov in hrepenijo po čistem srcu, so bliže božjemu kraljestvu kakor tisti, ki so stalno v cerkvi zgolj iz navade, ne da bi se vera dotaknila njihovega srca.« To je bila najbolj izostrena izjava Benedikta XVI. in neposreden nagovor vsem, ki Boga iščejo zunaj Cerkev in mimo krščanstva. Nemškimi poslancem v zveznem parlamentu in zakonodajalcem najbolj demokratičnega foruma nemške družbe je dejal: »Na tem mestu bi nam morala priti na pomoč dediščina Evrope. Iz pričrčanja v Boga kot Stvarnika izhajata ideja o enakosti vseh ljudi, spoznanje nedotakljivosti človekovega dostojanstva v vsaki človeški osebi in spoznanje o odgovornosti ljudi pri njihovem ravnanju (...). Kultura Evrope je nastala iz srečanja Jeruzalema, Aten in Rima, iz srečanja vere v Boga pri Izraelcih, filozofskega razuma Grkov in pojmovanja prava starega Rima. To trojno srečanje gradi notranjo identiteto Evrope.« Od tod tudi papeževa ugotovitev, da svoboda potrebuje višjo instanco, da politike ne more gnati želja po uspehu in dobičku, ampak zavestna in vestna družbena odgovornost, ki priznava vrednoto človekovega dostojanstva in njegovo bogopodobnost. »Politika se mora truditi za pravičnost. Uspeh v politiki je podrejen merilu pravičnosti, želji po pravni ureditvi« (iz govora v nemškem parlamentu, 22. septembra 2011).

PAPEŽ JE ŽELEL VLITI ZDRAVILNEGA OLJA V BOLEČE RANE EVROPE

Morda ni naključje, da je že omenjeni tednik *Die Zeit* (z njim se učim demokratičnosti) štiri dni po pape-

ževem obisku na naslovnici objavil odmevni članek o Evropi, ki nosi naslov: »Evropa pozablja svoje korenine«, podnaslov se glasi: »Intelektualci so nezaželeni, EU manjka kulturni ponos« (Ulrich Greiner, *Die Zeit*, 29. septembra 2011). Prav v to bolečo rano Evrope je Benedikt XVI. želel viliti zdravilnega olja. Ni čudno, da je marsikoga zapeklo in nekatere poslance poslalo na cesto, med protestnike. Protestnike za kakšno demokracijo in kakšno Evropo?

ČUTITI JE BILO ŽIVO PAPEŽEVO LJUBEZEN DO JEZUSA

Jezus Kristus, v katerega veruje le okrog 40 odstotkov Nemcev, je za Benedikta XVI. drugo osrednje vprašanje. Njegovi zadnji knjigi o Jezusu sta v Nemčiji rekordni uspešnici. Pred papeževim obiskom sem govoril s sestričnim možem, ki živi v Essnu in je Nemeč in evangeličan. Ko je pogovor nanesele na Benedikta XVI. in na njegov obisk, mi je ponosno rekel: Vse njegove knjige imam na knjižni polici! Med obiskom je bilo začutiti Benediktovo živo ljubezen do Jezusa Kristusa. Iz te globoke vere izvirajo besede, ki jih je namenil sestriški Cerkev, evangeličanom in Erfurtu: »Naš prvi ekumenski cilj v tem času mora biti skupno pričevanje za navzočnost živega

TEMU PAPEŽU LAHKO VERJAMEM, SAJ MU GRE NAJPRED ZA ISKANJE BOGA.

Boga, da bi s tem svetlo dali odgovor, ki ga potrebuje. K temu osnovnemu pričevanju pa sodi osrednje pričevanje za Jezusa Kristusa, pravega človeka in pravega Boga, ki je živel z nami, za nas trpel in umrl in tretji dan vstal od mrtvih. Dragi prijatelji, utrjujmo drug drugega v tej veri! Pogajmo si, da jo živimo. To je naša velika ekumenska naloga, ki nas vodi naravnost k Jezusovi molitvi za edinstvo« (iz papeževеga nagovora v samostanski cerkvi sv. Avguština v Erfurtu, 23. septembra 2011). S tem je dal Benedikt XVI. ekumenskemu dialogu novo smer. Nekateri komentatorji te dni odgovarjajo na očitke mnogih medijev, da papež v Erfurtu ni naredil nič za napredovanje ekumenskega zblizevanja. Poudarjajo, da je Benedikt XVI. s svojo globino in vraščenostjo v Jezusa Kristusa zaobšel zunanjo, zgolj sociološko raven ekumenskih pogajanj in ekumenski dialog prenesel na globljo, predvsem duhovno raven. Ali ni s tem neposredno hotel reči: Če bo temelj trden in dovolj globok, če bo skupno pričevanje za Boga in Jezusa Kristusa dovolj prepričljivo, bodo konkretni koraki k edinstvu hitrejši in bolj uspešni.

Cerkvi in krizi, v kateri je Cerkev, je papež Benedikt XVI. prav tako namenil veliko pozornosti. Tudi tu ni ostal na ravni organizacije in strukturnih vprašanj katoliške Cerkev, ampak se je spustil globlje, na raven Cerkev kot skrivnosti.

Celotno pismo na: www.druzina.si